

(107)

5. Hogy a szom-jas lel-ke-ket Meg-i - ta-tá víz-zel,

És mind az é - he-ző-ket Bé-től-té é - tel - lel,

Kik a nagy-sö - tét-ben A fogságban he-ver-tek,

Ha - lá - los ín - ség-ben Nagy va - sa - kat vi - sel - tek.

6. Mert az Isten igéit / Ők meg nem gondolák,
És az ő jótanácsit / Megveték, csúfolák,
Ezért ők keményen / Megostoroztatának,
Segedelmük nem lőn, / Midőn így kínlódnának.
7. De, hogy ő szükségükben / Kiálták az Urat,
Megmenté őket menten, / Viselvén gondjukat.
Ő nagy hatalmából / Fölbontá kötelüket,
Halál árnyékából / Megszabadítá őket.
8. Ezek áldják az Istent, / Dicsérik kegyelmit,
Minden nép közt naponként / Hirdessék csudáit!
Ő törí föl menten / Az erős érccapukat,
Eltörí nagy könnyen / Az ő nagy vaszárjukat.
9. A bolondok kínlódnak / Az ő bűnük miatt,
Az Isten nagy haragját / Érzik ők magukban.
Sem étel, sem ital / Nem kell semmire nékik,
Mert a szörnyű halál / Szemük előtt forgódik.